

תת"ע 10789/03/23 - מדינת ישראל נגד ארגאווי טספה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 10789-03-23 מדינת ישראל נ' טספה
תיק חיצוני: 10251944962

לפני	כבוד השופטת סיגל דבורי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	ארגאווי טספה

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 04.04.23 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונו כדין.
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נסיעה ברכב שנמסרה לגביו הודעת אי שימוש לפי תקנה 308(ד) לתקנות התעבורה. על המבקש נגזרו 3 חודשי פסילת רישיון לאלתר, שלושה חודשי פסילה על תנאי לתקופה של 3 שנים וקנס כספי בסך 1,500 ₪.
3. לטענת המבקש אשר הגיש בקשה זו בחלוף למעלה משנה (09.01.24) שהה בעת הדיון בטיול שנתי. כמו כן נטען כי ככל הנראה פסק הדין הגיע לבית אימו ולא היה למבקש "ראש" לעסוק בענייני בירוקרטיה. נטען כי הנו משרת במילואים בתקופה זו של המלחמה ואולם לא צורפה כל אסמכתא לתמיכה בבקשה - לא לענין שירות המילואים, לא לענין היעדרותו בשל טיול שנתי, לא לענין מקום מגוריו וכיוצב'. כמו כן לא צורף תצהיר.
4. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, שכן אין בטיעוני המבקש כדי להצביע על עיוות דין או פגם בחזקת המסירה כדין.
5. לאחר ששקלתי את טענות בצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
6. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ) קובע, כהאי לישנא: "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנדון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה **בהסכמת התובע**". בקשה זו הוגשה בחלוף למעלה משנה מעת מתן פסק הדין ובהעדר הסכמת תובע. טעם זה שומט לכשעצמו את הקרקע לביטול פסק הדין.

7. יתרה מכך - מן ההיבט המהותי - על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדין מפורט ומורחב, ראו **רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018)** (להלן: "עניין סאלם").
8. לעניין אי התייצבות לדין - אין בקשתו נתמכת באסמכתאות ואף לא בתצהיר כנדרש. המבקש לא הפקיד את רישיון הנהיגה שברשותו לאלתר - כפי שהורה בית המשפט בגזר הדין אלא נדרש לעשות כן רק ביום 09.01.24. המבקש עשה דין לעצמו בכך כי לא ביצע את גזר הדין חרף ידיעתו אודותיו וזאת משום שלדבריו "לא היה לו ראש" לעסוק בענין זה. יצוין למעלה מן הצורך כי עת מתן פסק הדין לא שררה מלחמה בארץ ולא הייתה כל מניעה לבצע את פסק הדין כפי שראוי היה לעשות.
9. לעניין חשש מעיוות דין - יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007): "המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7). ודוק, בענין זה נקבע, כי על הטוען לקיומה של עילה בדבר חשש לעיוות דין, להציג טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ענין 'סאלם'). טענותיו של המבקש אינן מצביעות על פוטנציאל ממשי כנדרש ולמעשה כלל לא נטענה טענה לגופו של ענין.
10. יצוין כי מידת העונש שהוטל על המבקש הינה מידתית וכי תקופת הפסילה שהושתה עליו הינה המינימלית המחויבת בחוק לצד העבירה בה הורשע בדיון.
11. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית בכפוף להתחשבות, לפנים משורת הדין במבקש, באופן שתקופת תשלום הקנס תוארך עד יום 12.06.24.

ניתנה היום, ג' אדר א' תשפ"ד, 12 פברואר 2024, בהעדר הצדדים.